

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizí

(2004/C 318/09)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizí (COM (2003) 784 final);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. prosince 2004 o konzultování tohoto výboru v dané záležitosti podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí jejího předsedy ze dne 5. dubna 2004 vyzývající Komisi pro kulturu a vzdělání vypracovat s ohledem na danou záležitost stanovisko;

s ohledem na své stanovisko o určitých právních aspektech souvisejících s kinematografickými a dalšími audiovizuálními díly (CdR 387/2001 fin) ⁽¹⁾;

s ohledem na své stanovisko ohledně 4. zprávy Komise o aplikaci směrnice č. 89/553/EEC „Televize bez hranic“ (CdR 90/2003 fin) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko ohledně sdělení o překážkách všeobecné dostupnosti nových služeb a aplikací informační společnosti skrze otevřené platformy digitální televize a třetí generace mobilní komunikace a sdělení o přechodu z analogového na digitální vysílání: (od digitálního „přepnutí“ k analogovému „vypnutí“) (CdR 308/2003 fin);

s ohledem na návrh svého stanoviska (CdR 67/2004 rev.1) přijatý Komisí pro kulturu a vzdělání Výboru regionů dne 5. dubna 2004 (zpravodaj: pan Dieter Schiffmann, člen Zemského sněmu Rheinland-Palatinat (Německo-PES));

jednohlasně přijal na svém 55. plenárním zasedání konaném 16. a 17. června 2004 (jednání ze dne 17. června) následující stanovisko:

1. Názory Výboru regionů

audiovizuální politiku a stanovení harmonogramu jeho dalšího rozvoje, aby mimo jiné nové členské státy měly již od počátku nejvyšší možnou míru právní jistoty;

Výbor regionů

1.1 uznává ústřední roli audiovizuálních médií při budování pluralitní společnosti v Evropě, zachování regionální i místní identity a rozvoji demokraticky ustavených občanských práv;

1.2 podtrhuje záměr upravit legislativní rámec pro audiovizuální média způsobem, který umožní a podpoří jejich pozitivní rozvoj tak, aby mohla plnit své hlavní poslání;

1.3 chápe nutnost zvážit i další zásadní cíle jsoucí v obecném zájmu a související s regulací audiovizuálního sektoru jako je konkurence, ochrana spotřebitelů a telekomunikační zákon, a vítá skutečnost, že Komise využila této příležitosti k vypracování sdělení týkajícího se dalšího rozvoje evropské regulační politiky v celém audiovizuálním sektoru;

1.4 považuje za užitečné, aby – obzvláště s ohledem na rozšíření EU – došlo k vyjasnění právního rámce upravujícího

1.5 vnímá velké příležitosti pro pokračující rozvoj audiovizuálního sektoru prostřednictvím neustálých technologických inovací (např. televizory s plochou obrazovkou) a zdůrazňuje potřebu promítnout tento vývoj do budoucího rámce;

1.6 v zásadě podporuje a podtrhává principy Komise pro regulační rámec audiovizuálního sektoru;

1.7 v zásadě sdílí pozitivní hodnocení směrnice „Televize bez hranic“ jako vhodného a bezpečného právního rámce pro televizní služby uvnitř Společenství, který ve své podstatě zajišťuje volný pohyb služeb televizního vysílání uvnitř Společenství, a upozorňuje na své stanovisko k této problematice (CdR 90/2003 fin);

⁽¹⁾ Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2003, s. 79.

1.8 zdůrazňuje důležitost principu země původu jako základního principu jednotného trhu v audiovizuálním sektoru, avšak zároveň sdílí obavy vyjadřované během konzultací v tom smyslu, že kvůli rozdílným národním zákonům mohou provozovatelé vysílání vyhledávat ten členský stát, který má nejméně striktní legislativu;

1.9 sdílí názor Komise, že kvůli zohlednění změn bude zřejmě nezbytná důkladná revize směrnice „Televize bez hranic“;

1.10 ve světle vývoje a změn, ke kterým v poslední době na audiovizuálním trhu došlo, by bývala uvítala iniciativu Komise zaměřenou na rychlé a komplexní přepracování směrnice „Televize bez hranic“ do soudržného evropského právního rámce pro šíření audiovizuálního obsahu, jenž by umožnil různou úroveň regulace pro služby spadající pod směrnici „Televize bez hranic“ a služby informační společnosti;

1.11 domnívá se, že další otázky týkající se aplikace směrnice „Televize bez hranic“ nesmí být řešeny prostřednictvím interpretačních sdělení, ale prostřednictvím rychlého přepracování samotné směrnice s cílem zajistit požadovanou právní jistotu;

1.12 zdůrazňuje důležitost zajištění pravidel konkurence v audiovizuální politice;

1.13 podtrhává odpovědnost za udržování a další rozvoj plurality médií v Evropě, členských státech EU a evropských regionech;

1.14 zdůrazňuje nezbytnost existence právního rámce pro služby informační společnosti jako je například e-commerce i pro přístup k novým službám, a – jelikož jsou požadovány různé míry regulace – vyjadřuje potěšení z toho, že Komise nemá v úmyslu zpochybňovat rozdíl mezi službami informační společnosti a službami spadajícími pod směrnici „Televize bez hranic“;

1.15 zdůrazňuje potřebu uživatelsky přátelského přepnutí z analogového na digitální vysílání a upozorňuje na své stanovisko k této problematice (CdR 308/2003 fin);

1.16 zdůrazňuje obrovskou důležitost práva na informace jako osobního práva vlastního všem evropským občanům a vyjadřuje potěšení nad tím, že se Komise v rámci konzultací zaměřila i na otázku práva na informace ohledně událostí zásadního významu pro společnost, a domnívá se, že tato otázka zasluhuje dodatečnou pozornost;

1.17 podtrhává klíčovou roli regionální filmové podpory a pevně věří, že se regionální a místní audiovizuální produkce stává důležitější a spolu s národní produkcí vytvoří protiváhu neevropským produkcím;

1.18 podtrhává potřebu aktivit zaměřených na podporu evropských děl a domnívá se, že podpora zařazování takových děl nezávislých producentů do programu velkou měrou přispívá k propagaci různorodé evropské audiovizuální tvorby a zároveň je nadmíru vhodným způsobem zajišťování a zvýrazňování různorodosti evropského regionálního a místního dědictví; nedomnívá se však, že by stávající pravidlo kvót adekvátním způsobem napomáhalo tento cíl naplňovat;

1.19 podtrhává potřebu vyrovnaných kvalitativních a kvantitativních pravidel pro reklamu;

1.20 vítá připravenost Komise přezkoumat doporučení týkající se ochrany mladistvých a lidské důstojnosti;

1.21 domnívá se, že právo na odpověď je klíčovou součástí ochrany lidských práv a svobody projevu, a vítá plán rozšířit toto právo na všechna média;

1.22 vítá záměr Komise aktualizovat doporučení na ochranu mladistvých a lidské důstojnosti se zaměřením na mediální gramotnost, právo na odpověď a opatření proti diskriminaci a podněcování k nenávisti ve všech online médiích;

1.23 uvědomuje si nutnost koregulačních a samoregulačních modelů v jednotlivých členských státech, které nabízejí prostor pro reflexi jedinečných národních a regionálních rysů; zároveň však podporuje plán na vypracování studie koregulačních modelů v mediálním sektoru s cílem posoudit jejich dopad a slučitelnost s evropským právním rámcem;

1.24 podtrhává nezbytnost toho, aby Společenství i nadále komplexně chránilo evropský audiovizuální model také na mezinárodní úrovni, a to nejen v rámci vyjednávání Světové obchodní organizace.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 doporučuje rychlou revizi a přepracování směrnice „Televize bez hranic“ s cílem zajistit především pro nově přistupující země potřebnou právní jistotu a také přizpůsobit směrnici pokračujícímu technologickému vývoji;

2.2 doporučuje, aby byla v rámci přepracování směrnice „Televize bez hranic“ a dalších obecných pravidel platných v audiovizuálním sektoru zohledněna a upevněna klíčová role audiovizuálních médií a produkcí v rozvoji a posilování regionální a místní identity. Adekvátně je též nezbytné obsáhnout a/nebo kompenzovat na národní a mezinárodní úrovni silnou koncentrovanost v tomto odvětví;

2.3 doporučuje, aby byl ve světle rostoucí konvergence médií právní rámec rozdělen na základě obsahu produkce bez ohledu na technologickou platformu;

2.4 podporuje zachování stávajících kvalitativních pravidel pro reklamu, a to zvláště s ohledem na ochranu dětí a mládeže i s ohledem na rozdíl mezi reklamou a redakčním obsahem;

2.5 doporučila by však, aby byla s ohledem na stále rostoucí vliv a možnost volby na straně uživatelů dále zvážena možnost učinit kvalitativní pravidla reklamy pružnějšími, a to nejen kvůli rozšiřování EU, s cílem vyslat signál volající po snižování byrokratické zátěže;

2.6 doporučuje, aby pravidla pro reklamu platila i na nové technologie, jako je například rozdělená obrazovka či virtuální a interaktivní reklama, a aby byla přijata patřičná ustanovení s cílem zachovat jasný rozdíl mezi redakčním obsahem a reklamou, a tudíž vyjasnit právní stanovisko s ohledem na používání podobných reklamních technologií;

2.7 vítá skutečnost, že rostoucí množství souvisejících oblastí regulace – včetně soutěžní politiky, ochrany práv k duševnímu vlastnictví a ochrany spotřebitelů – je zohledňováno v rámci audiovizuální politiky a směrnice „Televize bez hranic“ a doporučuje, aby budoucí legislativa ve zvýšené míře vzájemně propojené vztahy odrážela;

2.8 zdůrazňuje, že především v deseti nově přistupujících členských zemích je třeba přistoupit k zajištění konzistentního uplatňování pravidel na ochranu mladistvých a lidských práv napříč celým audiovizuálním sektorem;

2.9 doporučuje tudíž, aby byla v rámci ve sdělení uvedeného návrhu aktualizovat doporučení týkající se ochrany mladistvých a lidských práv vyvinuta větší snaha k zavedení účinných korelačních a samoregulačních nástrojů včetně intenzivnějšího využití výměny nejlepší praxe a síťové spolupráce, a to především v digitálním a online prostředí;

2.10 doporučuje, aby návrh uvedený ve sdělení kladl zvýšenou pozornost na propagaci mediální gramotnosti, jelikož Komise správně poznamenává, že „znalost kde hledat informace a jak je interpretovat je dnes nezbytnou dovedností“, a aby tento potřebný návrh podporující mediální gramotnost

pokrýval všechny jazyky Evropské unie s cílem zajistit minimální míru zastoupení a informačního obsahu pro každý z těchto jazyků;

2.11 podporuje ochranu práva na informace včetně informací týkajících se událostí, jež jsou předmětem exkluzivních práv a událostí zásadního společenského významu; Výbor regionů zdůrazňuje svůj názor, že pravidla vysílání zásadních událostí ve volných („free-to-air“) televizích musí být pružná a zohledňovat specifickou jazykovou situaci jednotlivých zemí, a že je třeba zvážit vypracování celoevropského seznamu zásadních událostí; Výbor regionů doporučuje na evropské úrovni ustavit právo na krátké televizní zpravodajství o věcech obecného zájmu;

2.12 doporučuje, aby byla s ohledem na zdravý vývoj na evropském trhu s audiovizuálním obsahem dále zvážena podpora evropské kinematografie a televizních filmů nikoliv na základě kvót stanovených podle článků 4 a 5 směrnice „Televize bez hranic“, ale spíše prostřednictvím silnější podpory pro výrobu a distribuci skrze podpůrné programy; zdůrazňuje svůj názor, že při hodnocení těchto děl je nutné brát v úvahu především zachování evropské kultury a dopad na regionální politiku a ekonomiku; z toho důvodu by měl být vytvořen specifický podpůrný program pro výrobu a distribuci regionální povahy a/nebo v jiných evropských jazycích;

2.13 opakuje své doporučení v tom smyslu, že s ohledem na investice potřebné na přechod na digitální výrobu a distribuci i na skutečnost, že provozovatelé místního a regionálního televizního vysílání produkují velkou část svého materiálu, je třeba podporovat či povolit možnost podpory regionálních a místních televizních služeb s cílem zajistit kulturní a regionální rozmanitost ve chvíli, kdy se televize stane digitální; za tímto účelem se doporučuje přiřadit prioritu podpoře investic do digitalizace regionálních audiovizuálních služeb;

2.14 zastává názor, že přezkoumání směrnice „Televize bez hranic“ by mělo také zajistit, aby vysílání veřejné služby dokázalo plnit své poslání v souladu s pravidly členských států; dále se zastává podpory pro provozovatele veřejné služby poskytující regionální pokrytí.

Brusel, 17. června 2004.

Prezident

Výboru regionů

Peter STRAUB